

כדי להוכיח לכם שאינני כל כך רעה כפי שאני נשמעת, הוחלט כי לובשי מדים ישלמו רק 250 פר' ב' בולים במקום 500. זאת עליהם לע' שות בכל מקרה של פנייה, בעד פרוטום מודעה ואם כדי להעביר מכ' חבים לפי מודעות. ואנא, חדלו להאשים אותי, עוד מעט ארגיש את עצמי כשיילוק.

אנה תכונות ונערה

907/454) הוא בן 28, בעל הופעה נאה ונבונה, לדבריו קומתו והשכלתו הן נבונות, בעל כשרונות מפותחים ו' מנהיגות נבונה. הכל יש בו, אפילו דמיון והעזה. כללי שלמות זה רוצה ל' התודע בכמה אל צברית נאה ומשקפת (רצוני בלונדית, אמר האיש), חבובה ו' שוכבה בחברה. קפחית ובעלת הניון ברא' ריאליסטית וחסרת סנטימנטים מווייפים שיהיה לה גם קורטוב של כשרון כלשי' הו' כל התכונות המרובות הללו (אצל בחורה אחת) נדרשות כדי שתרע' להע' ריך את תכונותיו שלו. ובכו, מי בכך מכל עמי, יהי אלוהיו עמה...

מוטב שיהיה סוונגר

צערונת בת 17,5 (907/455) הלומי' דת בכורה לאחיות בירושלים איננה יוד' דעת בדיוק מה על הכתוב להיות כדי שיהיה ראוי לכתוב אליה. תהילה היא אומרת שהיתה רוצה שיהיה זה ירושלמי, חובש או מורה, לבסוף היא מוסיפה שבעצם לא חשוב מה ובלבד שיהיה נינטלמן וחובב, מוסיקה סלוגנית" (והו' מונח חדש, אינכם סבורים כך?) שחקני קולנוע. "ומטב שיהיה סוונגר", מסיימת היא.

בהתייעצות משותפת, נושא

הייל צעיר, 907/456) מוכן להתנסות מעיסוקו הרב (את מרבית זמנו הפנוי הוא מקדיש למוזיקה) כדי להתכתב עם נערה בת 17-18, משכילה ויפה. את הנושאים להתכתבות הוא מציע לבחור בהתייעצות משותפת.

רק על הנייר, אולם...

907/457) היא למידת נימסיה בת 18,5 הרוצה להתכתב עם בחור הבוגר ממנה בהתייעצות לערך. בוגר נימסיה אף הוא התנאי היחיד שהיא מעמידה לתת כתבות. הוא שקליה להיות עליה ומעני' נת. היא תובעת שהיא בהחלט מסתפקת בהתכתבות בלבד, אולם על כל צרה ש' לא תבוא אם בכל זאת יתודעו זה לזו לא רק דרך הנייר, עליו להיות גבוה כדי לשאת, מטען עצום של מרג' וינה"...

דא, דא, בן

המכתב הקצר ביותר של השבוע הוא בלי ספק זה של 907/458) הכותב על עצמו שהוא בן 24 לא נבון. לא שמ, לא נחמד ולא כזה, כן מעונין להתכתב עם נערה עד גיל 22.

יבוא יום

"כשהייתי בצבא, הייתי רגיל לצחוק על המורד שליך", כותב לי (907/459), "החברה היו אומרים: עכשיו אתה צו' חק, אבל יבוא יום ואתה בעצמך תכתוב לה. כעת כשהשתחררתי אני רואה שזה נכון ואני כותב לך". הוא איננו מוכן למסור פרטים רבים על עצמו, פרט ל' ציון גילו (21). על הנערה להיות כבת 17-19. להבין קולנוע, היאטרון ונשפים. רצוי תל'אביבית.

כללי

907/460) בן 24 עומד בימים אלה, לקבל את תעודת הכניסה שלו. עתה, משתתפה קמפי מלימודיו, רצונה להת' כתב עם נערה יפה ומשכילה בגיל 20-18. מסכיבת תל'אביב. נושאי ההתכתבות? "כלליים".

הגבר לא מבין זאת

רחל: — מעבירין בן 50' מחזר אחי ריך, ניסת הכל כדי להרחיקו הוא איננו רוצה להבין. ובכו, חביבתי, אל תביני את דבר מכל מה שהוא מראה כלסוף. הוא כבר יבין. המחזר העיקש ביותר איננו יכול לעשות דבר מול נערה חר' שת, עיוות ובלתי נתפסת (מרחק מינימ' ל' שני מטר).

שמוליק: — מה רצונך, הלומה של כמעט כל נערה הוא להנשא בשמלה ארוכה ולנכה, ולהמין המון אורחים ש' יהיו עדים לאשרה. אתה מרגיש אחרת, אולם אל תאכזב אותה, אל תקלטי לה את הציפיה וההתרגשות, בעיקר כששני' כס, יכולים להרשות לעצמכם זאת

על כל הפונים אלי בכל עניין שהוא, לצרף 500 פר' טה בכדורים.

הקרב הראשון

חובבי הגיז הישראליים יכלו לרשום הש' בוע שיגרא חדש: ה'כנסותיו של קוסם התופים, לייאונג המפפוזן, בעת שהותו בארץ, הגיעו ליותר ממאה אלף לירות. הסכום הג' דול ביותר בו זכה אמ'אורח בארץ עד כה. בסכומים לא קטנים עסק מוכיר מפא"ת, ח"כ יונה כסה. השבוע הוא העביר את מרכזו מפלגתו לכניין 90 חדרים חדש, תמו רתו שילם 400 אלף לירות.

בבניין חדש, ולא רק שר חדש, זכה משרד הבטחון.

אך לא זכה להשתכנות שר הבטחון החדש, דויד בן-גוריון, שביכר לעבור לצרף העץ הן בשן בקרייה.

שעה שנשט בי. ג'יא, את צריסו בשדה בוקר, השאיר מאחוריו לא רק את מקל ה' רועים אלא גם את מתנת הפרידה של חברי שדה-בוקר: טלה, לו לא נמצא מקום בביתו ה'תל-אביבי של בן-גוריון.

כ'קרבן הראשון של משטר בי. ג'יא. המ' חודש" הוגדר יצחק בר', צלם העתונות הזרני, שירד ברגע ה'תודע מינויו של בן-גוריון לשדה-בוקר, זכה בכמה צילומים בלעי' דיים. בדרך חזרה לתל-אביב התהפך ברו עם גיפו הירוק החדש, הובל לבית-החולים, לא שכה לשגר את סרטיו לתל-אביב, כדי שתמונותיהם יופיעו למחרת היום בכל ה'יומנים.

השחקן הראשון

שעה שנחתם החוזה העיראקי-תורכי הלא' מעודד-לישראל בסוף השבוע שעבר (ראה במדינה) עסק ציר תורכי ישראל ספקא' טי אימפינילי, בעיסוק סוף השבוע הרגיל שלו: קריאה בספרי אומנות וטיפול באוסף התמונות היקר שלו.

עיסוקי סוף שבוע של שגרירי ארבעה ה' גדולים: האמריקאי אדורד ב. לוסון; מרבה לקרוא, במיוחד, ספרי היסטוריה; הרוסי אלכסנדר נ. אברמוב, חובב המוסיקה, מאזין לאוסף תקליטיו הגדול; הבריטי, סיר ג'ון ניקולס, הנחשב לשחקן הכריזמ' המעולה ביותר בשירות החוץ ה' בריטי, יושב לשולחן הקלפים והצרפתי, פייר אוזין-זילכר דובר העברית, מסיר בנגב או בגליל, כשהוא עוסק בעיסוקו הח' ביב ביותר, מלבד לשונות זרות: צייד.

עיסוק אחר מקובל על הממונה על ציוד סוילנד, תושב רמת-גן טריוו קארא: בכל שעה פנוייה הוא מתמסר לטיפול בפרדס ש' ליד החילתו.

בנושא שונה התעניין שגריר קנדה בארץ, פרנס מוק-דרבמוט, שמקום מושבו הגי' בוע הוא באחונה: כשביקר בחתת גדיע' חקר את הנערות על נשים מפורסמות ב' תור' ועל האשה המפורסמת ביותר בארץ (תשובת הנערות: שרת העבודה ג'ולדה מאירסוף).

דיפלומט אחר בחדשות היה ראובן שי' לוח, ציר ישראל בהשינגטון, לשעבר ה' איש מאחורי הקלעים במשרד החוץ. השבוע התמסר נציגו בבית-משפט תל-אביב, נאות לקבל מחברת ביטוח 2200 לירות במקום 15 אלף הלירות אותן תבע שילוח כפיצוי על הנוק שגרגר לו בתאונת דרכים לפני שלוש שנים, בה איבד 16 משני, אותן נאלץ להחליף בשיניים תותבות.

יותר זול, אם כי יקר למדי, היה המחיר ששילמו יהודי מארוקו לחבר הסועל המור' חי, ח"כ מיכאל חזני, תמורת שגרירותיו הישראליות, בעת ביקורו שם: חמש לירות לסיגריה, לטובת הקרנות. סיכם חזני רשמי על יהודי מארוקו, שביקשו לנשק את דרכו נו הישראלי: "אין עוד יהדות בעולם כמו המארוקאים".

לסיכום חובר הגיע השבוע משה קוד הפרוגרסיבי, אשר הנהלת הסוכנות (המחלקה לעליית ילדים ונוער): במסיבה ליום הולדתה ה'21 של עליית הנוער, גילה שמאז הגיעה שירת הילדים הראשונה מגרמניה ל'עין-חרוד, בשנת 1934, קלטה עליית הנוער 69 אלף ילדים.

הרב הראשון

מקורבי הראשון לציון החדש, הרב ה' ראשי הספרדי, הרב יצחק נסים רחמים בן ה-60, שמכעט ולא נבחר לרבנות בגלל שלא עשה איתה מעולם קרדום לחסור בה, ילדים.

גילו את מקורות עושרו של הרב יליד כג' דאד: עסקי יבוא בדים, תה וקפה.

אותה שעה הגה אחד משבעת ילדי הראשון לציון, מאיר בנייהו, מזכירו המדעי של נשיא המדינה, רעיון מצויין: כשנולד לנוג יוצאי אפגניסטן, מעריצי הנשיא, בן בכור, אחר שנות עקרות רבות, והם ביקשו לקרוא על שם הנשיא, הציע להם בנייהו את השם הנכון — עופר, שהוא בנו של צבי. לשם כבוד אחר זכה ח'וסיין הצעיר (20).

תחזית אנשים

האנשים הבאים שיהיו בקרוב בחדשות:

אלוף חיים לפקוב, לשעבר קצין קרבי בצבא הבריטי, מפקד חיל האוויר, כיום סטודנט באונספורד.

פינדר-מרשץ הארווד אלכסנדר, רוזן טוניס, לשעבר מפקד כוחות ה' ברית בחזית איטליה, אשר תחת פקוד' תו לחמה בין השאר, הבריגדה היהודית.

מלך הירדן, בעת ביקור במצרים. רוזן מצ' רים, סגן-אלוף גמאל עבד אל-נאצר, העניק לחוסיין, בוגר בית-הספר הבריטי לקצינים בדרגת סגן-משנה, תואר של מרשל כבוד של הצבא המצרי.

ראש ממשלה שמי אחר, היהודי אדר' פור, שהגיע השבוע לשלטון בצרפת, ידוע בשתי נסיות אישיות: חיבה ללשונות, בעי' קר סלאביה, וכתובת ספורי-מתח בלשיים.

פוסק השבוע

סיר ווינסטון צ'רצ'יל, במסיבה לכ' בוד האו'ם, בלונדון: "האו'ם לא נוצר כדי להביא אותנו לגן-העדן, אלא כדי להציל אותנו מן הגיהנום".

בלי תבולת על העין

צ'ודוב, נובגורוד, ויצוב, חוטיילוב אינן רק תחנות-דואר בין פטרבורג למוסקבה. הן גם משמשות תחנות לרוחו של אלכסנדר ני' קולאייביטש ראדישצ'ב ולניחתה מוראי ה' משטר של רוסיה מפני מאתיים שנה. שעה שהאציל ראדישצ'ב עובר בעגלת-עץ חסרת-קפיצים את 23 תחנות הדואר בעלות השמות הסטנוניים, המחברות את פטרבורג למוסקבה, הוא מגלה כי לו 'תבולות על שתי העי' ניים", שהסתירו ממנו, עד כה, את סבל המור' ני העם.

בנסיעה ספרותית זו השתמש מנהל בית' המכס בפטרבורג, ראדישצ'ב, כדי להערים על הצנזור של ייאקטרנה השנייה, שר ה' משטרה רילייב. הצנזור, אדם גבוע מדעת ובהול, היה דן על-פירוב על תוכן הספר' לפי שמו בלבד, בדק בדרך זאת גם את כתבי' היד של מסע מפטרבורג למוסקבה ומצאו כשר לדפוס.

השם התמים לא הצליח לחפות לאורך ימים על התוכן המסוכן, שמתח ביקורת קט' לגיית על המשטר, והמחבר נידון למחת ('בכוח התקנה הצבאית, עקיף 20, להתין את הראש!'). המלכה חונגה, בכל זאת, את האציל-המטיף-למרד, הסתפקה בעונש הצ' לפה פומבית במגלכ, לאחריה נאסר ראדיש' צ'ב בנחושתיים והוגלה, למשך עשר שנים, לעבודת פרך בסוהר אילימסק, סיביריה.

דעה, רעל וספר. עשר השנים לא שברו את רוחו של ראדישצ'ב וכששב לפטרבורג למשרת מנסח בתעדה לחיבור חוקים, לא מצע עצמו מלהביע את דעותיו המהפכניות על נושאי התעודה נאלץ להתרות בו: "שוב אתה מתחיל לדבר דברים ריקים... כנראה לא די לך בסיביריה אחת".

ראדישצ'ב הבין את הרמז, חזר אותו יום לביתו עם החלטה אותה ביצע מייד: הוא שתה כוס רעל ומת, כשהוא בן 53. לא מת: ספרו, שהועתק בחשאי, והושכר ל' קריאה, במחיר 25 רובלים לשעת קריאה אחת, נהוג שעבר מן העולם רק בשנת 1905, 103 שנים אחר התאבדותו של ראדישצ'ב, כאשר הותר פרסום הספר. מאז יצא במה' דורות אין-ספור. האחרונה בהן, הוצאה ה' חודש בעברית המצויינה של המשפטן וה' שלטן בעל זקן התיש, ד"ר שמואל אייזנ' טבסון, שגם צרף אליה מאות הסברים עניי' ניים.

סוכר, קפה ומרכבה. באותם ימים של סוף המאה ה-18 היתה קבועה בין נשי הסוחרים הרוסיים האופנה להשחיר את ה' שיניים לשם יופי, העיתונים יצאו פעמיים בשבוע והכילו בעיקר, מודעות על מכירת איכרים-צמיתים והעם הרוסי זוכה ללא-רחם. אך ראדישצ'ב חסר התבוללים, החושף את נגעי המשטר הצאריסטי בספרו אינו מבקר חברתי בלבד. מעל לכל הוא גם סופר, היודע לאכלס את ספרו טיפוסים של אותם ימים. אחרים מהם:

- בן האצילים הצעיר — הוא למד להת' לבש צחצחות, לשחק בקלפים...לשוחח על הכל מבלי לחשוב מאומה, לשקר בדברי הכל במטרוניות.
- בת הכפר החמודה — הצחצח חשוף, הרגליים יחסות, הנורעות גלויות... המב' סיט מלאי גיל... השיניים לבנות משנהב".
- הסוחר מנובגורוד — בעל "זקן לבן באורך של שמונה וורשוק (35" ס"מ) מן השפה התחתונה, תוסם כסריו, עיניים נפילות, עפעפים כופת".

חוק, פריץ ומגופה. ראדישצ'ב לא הסי תפק בתיאורים ספרותיים, שליוו את חשי' הס נגעי המשטר. ספרו גם גדוש ניתוחים היסטוריים, כתולדות הצנזורה, משרפת ה' ספרים הראשונה ברומא העתיקה עד לחוק הצנזורה הראשון, שניתן ב-1486 במאיניץ הגרמנית.

מלבד תיאורים ספרותיים, ניתוחים היס' טוריים והבעות-גנאי למשטר משובך החטט גם באמרות כנף חוכמניות:

- התיאור, פריץ קשיח-לב, על מצחו של כל אחד מאיכרין חרות פסקדינך!
- אוי, חוקים! חכמתכם היא לפעמים רק בסגנונכם!
- החיקוי הוא המגיפה האמיתית. מה ש' אדם רואה, כך הוא עושה.